

بسم الله الرحمن الرحيم

اجلاس استانبول؛ اجلاس معامله‌گری، گنارگذاشتن غزه، قدس و سرزمین مبارک فلسطین می‌باشد

(ترجمه)

پس از کشتار وحشت‌ناک اهل غزه توسط دولت یهود در امتداد دیوار مرزی غزه که زیر عنوان "راهپیمایی برای بازگشت" تظاهرات کردند تا رأی و دیدگاه خود را برای بازگشت سرزمین مبارک فلسطین و اظهار تنفر را در مقابل توافقنامه‌های خائنانه تقسیم سرزمین مبارک فلسطین-بین سال‌های 48 و 46 که نخست دولت یهود را به رسمیت شناخت و دوم یک دولت ناتوان را به نام فلسطین برای آن‌ها وطن ساختند- اظهار بدارند.

پس از حملات بزدلانه‌ای که ده‌ها کشته و هزارها زخمی بجا گذاشت، حکام مزدور در سرزمین‌های اسلامی به زعم خود صدای نصرت غزه و قدس را بلند کردند. ادعای آن‌ها منتهی به "اجلاس سران" گردید؛ جلسه‌ای در اسلامبول که بوی اسلام در آن حس نمی‌گردید. اجلاس در جایی برگزار گردید که عموریه معتمد و قسطنطنیه محمد فاتح برای نجات از قدس و غزه نزدیک‌تر بود؛ ولی پس از جلسه پایانی، نتیجه‌ای ملموسی که به حیث نمونه در مقابل دشمنان استفاده گردد، بدست نیامد.

آن‌چه توقع می‌رفت، تصامیم اجلاس استانبول تحقق نیافت؛ بلکه تصامیم خائنانه‌ای صادر گردید که بجای اعلان دشمنی با یهود و جمع‌آوری نیرو برای محو یهود-که یگانه راه عملی نجات سرزمین فلسطین و راه آزادی بنده‌گان و اماکن مقدس می‌باشد- اجلاس سران در روز روشن از وظیفه اصلی خود، شانه خالی کرده و از سازمان ملل خواستار کمک شدند، در

حالی که این سازمان خود ممثل و مشوق اصلی است تا پارچه‌های باقی‌ماندهٔ معراج رسول الله ﷺ به دولت یهود ملحق گردد.

بناءً این اجلاس نه تنها یک اجلاس اظهار عجز، بلکه بهتر است اجلاس خیانت خوانده شود. چگونه است که 57 کشوری که دارای ارتش قوی هستند، نمی‌توانند برای آزادی قدس به تحریک در بیابند و دولت یهود را ریشه‌کن ساخته و تا با رعب نصرت داده شوند؟ چرا این‌گونه کشورها حمایت سرزمین فلسطین را از غرب و سازمان‌های استعماری آن می‌خواهند؟! آیا نمی‌دانند که همین غرب و سازمان آن بود که اشغال سرزمین فلسطین را برای یهود قانونی خواند و در طول چندین دهه جنایات آن را رهبری کرد؟ مانند ضرب المثل مشهور عربی: "وهل يستجار من رمضاء نار" یعنی امکان دارد که در مقابل گرمی آفتاب از آتش کمک گرفت؟

برعلاوه، فرومایه‌گی اجلاس بجای رسید که از خون مسلمانان چشم‌پوشی کرده، خواستار کمیسیون حقیقت‌یاب شدند تا جرائم یهود به ضد تظاهرات چپان را بررسی کند. گویا کشتار علنی اهل غزه-که از طریق دوربین رسانه‌ها، جهان شاهد آن بود- می‌خواهند قاتل را شناسائی کنند؟ هرگاه چنین کمیسویی ساخته شود، پس کی‌ها رهبری آن را بدوش دارند؟ آیا آن‌ها قصاص و یا دیت اهل غزه را می‌گیرند و یا تنها به اظهار اندوه و تقبیح خواندن-که دردی را دوا نمی‌کند- اکتفاء خواهند کرد؟

هم‌چنان اجلاس بر راه‌حل‌های استعمارگران و بر تصامیم ظالمانهٔ سازمان ملل تأکید کرده و بر پلان‌های شوم امریکائی (تشکیل دو دولت یهود و فلسطین) و بالای صلح با یهود تأکید کردند. اشتراک‌کننده‌گان زیر چتر اجلاسی که به زعم خود برای دفاع "شرافت و کرامت مسلمانان در قدس و قبهٔ صخره" جمع شده بودند، جرئت تصمیم ناچیز-اخراج سفرای کشورهای را که قدس را پایتخت یهود شناختند و یا اخراج سفرای دولت یهود- قطع روابط با آن را نتوانستند اتخاذ نمایند؛ بلکه آن‌ها تنها اکتفاء به اتخاذ قطع روابط تجاری با کشورهای شدند که قدس را پایتخت یهود پذیرفته اند. این موقف‌گیری تمام سروصدای دروغین آن‌ها را ثابت ساخته و واقعیت حکام را افشاء می‌سازد که آن‌ها از خود موقفی ندارند و هرآن موقف‌گیری که دارند، به فرمایش رهبران غربی خود اتخاذ می‌کنند.

اشتراک‌کننده‌گان اجلاس استانبول هیچ هماهنگی برای آزادی غزه، قدس و فلسطین را نداشتند و خود آن‌ها عامل اصلی تضعیف آزادی اند و هرکدام با استفاده از این اجلاس، اهداف آقای غربی خود را تقویه و اظهار داشتند. از جمله: برخی با استفاده از این کنفرانس برای انتخابات آتی کشورش برای خود کمپاین کرد تا اهداف امریکا را درست تطبیق کند و برخی‌ها تلاش کردند تا بالای پلان معروف امریکا "معاملهٔ قرن" فشار وارد کنند. برخی را اروپا فراخواند تا سیاست امریکا را به چالش بکشاند که می‌خواهد در منطقه با استفاده از فسخ توافقنامهٔ هسته‌ای ایران، سهمیهٔ بزرگی از اقتصاد منطقه را بدست داشته و اروپا را کنار بزند. غزه، شهداء، زخمی‌ها قدس و مشکلات آن را شامل سیاست‌های اساسی خود نکردند، مگر اظهارات میان‌خالی مانندی که تیر از کمان می‌برآید از دین خارج گردیدند.

بر امت است، زمانی که معامله‌گری حکام مزدور خود را می‌بنند، برای سقوط آن دست بکار شده و آن‌ها را نگذارند تا از خون امت به نفع اهداف استعماری غرب استفاده نمایند، و بالای فرزندان خود در ارتش‌های اسلامی فشار بیاورید تا این نظام‌ها را سقوط داده، قدرت غصب شده را بازگردانند و دعوتگران خلافت راشده برمنهاج نبوت را نصرت داده و با خلیفه (سپر) که از عقب وی جنگ پناه گرفته می‌شود، بیعت صورت گیرد تا در نتیجه ارتش منظمی را برای آزادی معرج رسول الله صلی الله علیه وسلم و تمام بلاد غصب شده گسیل دهد. هیبت و قدرت مسلمانان را بازگردانند و کسانی که نیت شوم به سوی ما دارند، درس فراموش ناشده دهند.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ﴾

[محمد: 7]

ترجمه: ای مؤمنان، شما اگر الله (سبحانه و تعالی) را یاری کنید (یعنی دین و پیغمبر الله سبحانه و تعالی را) الله (سبحانه و تعالی) هم، شما را یاری می‌کند و ثابت قدم می‌گرداند.

برگرفته از جریده الرایه

نویسنده: علاء ابوصالح

عضو دفتر مطبوعاتی حزب التحریر-سرزمین مبارک فلسطین

7 رمضان 1439 هـ.ق

23 می 2018 م